

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-531/13/30288,30290

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), art. 56 ust. 2 w zw. z art. 54 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. 2008 r. Nr 133, poz. 848 ze zm.), art. 10a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. 1997 r. Nr 123, poz. 779 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Komendanta Straży Gminnej w D., o nakazanie K. S.A., udostępnienia danych osobowych klientów, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...],[...], [...],

nakazuję K. S.A., udostępnienia danych osobowych klientów, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...], [...], [...], w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Komendanta Straży Gminnej w D., zwanego dalej Wnioskodawcą, o nakazanie K. S.A., zwanej dalej Spółką, udostępnienia danych osobowych klientów, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...], [...], [...]. Wnioskodawca pismem z dnia [...] (znak: [...]) zwrócił się do Spółki z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych klienta, który dokonał zakupu mebli na podstawie zamówienia o numerze: [...]. Natomiast pismem z dnia [...] (znak: [...]) zawniósł również o dane osobowe klientów, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...], [...]. W odpowiedzi na powyższe wnioski Spółka pismem z dnia [...] odmówiła Wnioskodawcy podania danych o które wnosił. W związku z powyższym Komendant Straży Miejskiej w D. wniósł o nakazanie Spółce udostępnienia danych osobowych ww. osób w zakresie imienia, nazwiska, adresów zamieszkania lub ewentualnego adresu dostawy mebli.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, że:

1. Wnioskodawca prowadzi na podstawie art. 54 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r., poz. 395) czynności wyjaśniające nr [...] oraz [...] w sprawie: wykroczenia z art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r., Nr 46, poz. 275 z późn. zm.), zwanej dalej Kw, i art. 10 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm.) oraz wykroczenia z art. 162 § 1 Kw oraz art. 10 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
2. W związku z prowadzonymi czynnościami Wnioskodawca pismem z dnia [...] (znak: [...]) zwrócił się do Spółki z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych klienta, który dokonał zakupu mebli na podstawie zamówienia o numerze: [...]. Następnie pismem z dnia [...] (znak: [...]) zawniósował również o dane osobowe klientów, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...], [...].
3. W odpowiedzi Spółka wskazała, iż cyt.: „(...) na podstawie analizy przepisów prawa, zwłaszcza Ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o strażach gminnych stwierdzamy [Spółka], że nie ma podstaw prawnych do podania danych osobowych tej osoby i dlatego takie działanie K. S.A. stanowiłoby naruszenie jej dóbr osobistych. (...) udostępnienie tych danych osobowych będzie możliwe jedynie na podstawie decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nakazującej udostępnienia Straży Gminnej danych osobowych klienta K. S.A.”.
4. W swoich wyjaśnieniach skierowanych do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Spółka wskazała, iż przetwarza informację o klientach, którzy dokonali zakupu mebli na podstawie zamówień o numerze: [...], [...], [...] w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru NIP (dla klientów będących przedsiębiorcami). Jednocześnie poinformowała, że cyt.: „Odmowa przekazania danych osobowych Wnioskodawcy (...) wynika z ochrony powyżej opisanych danych osobowych [dane dotyczące klientów]. W szczególności, w opinii Spółki, zgodnie z art. 23 Ustawy o ochronie danych osobowych przedmiotowe dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu w jakim zostały zebrane. Ewentualne przekazanie ich Wnioskodawcy stanowiłoby, w naszej ocenie, działanie niezgodne z celem przetwarzania przedmiotowych danych przez naszą Spółkę. Przedstawiona przez Straż Gminną Podstawa Prawna żądania udostępnienia danych osobowych w ocenie Spółki nie jest jasna i w sposób wyraźny i jednoznaczny nie pozwala uznać zgłoszonego żądania za zasadnego”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), każdy ma prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych. Ustęp 2 stanowi zaś, iż przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą, lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą. Przepis ten wskazuje, iż od generalnej zasady prawa do ochrony danych osobowych istnieją wyjątki. Oznacza to, iż w przypadku zaistnienia

uzasadnionej okoliczności (przesłanki) racjonalny ustawodawca dopuszcza przetwarzanie danych osobowych. Przetwarzaniem danych osobowych – w myśl art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jest m.in. ich zbieranie. W doktrynie podkreśla się, iż cyt.: „(...) wytyczając reguły ochrony danych osobowych, należy uważać, aby nie przekroczyć granicy, za którą trafne i szlachetne zamiary oraz założenia zaczynają już wywoływać negatywne skutki. Ma to miejsce na przykład wówczas, gdy zbyt rygorystyczne ograniczenia w pozyskiwaniu i gromadzeniu informacji (danych osobowych) przeszkadzają w należyтым zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa (...)” (tak: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona Danych Osobowych Komentarz, 4 wydanie, Kraków 2007, str. 303-304). Nie jest dopuszczalne działanie, które zmierza do utrudniania realizowania przez właściwe organy obowiązków wynikających z przepisów prawa, zwłaszcza, gdy organy te strzegą porządku publicznego i egzekwują postanowienia przepisów prawa w granicach przyznanych im kompetencji. Celem egzekwowania prawa jest nałożenie sankcji karnej na osobę, która łamie przepisy, poprzez efektywne zebranie niezbędnych informacji zmierzających do ukarania sprawcy.

Przytoczyć należy w tym miejscu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 maja 2008 r. (sygn. II SA/Wa 229/2008), w którym WSA orzekł, iż cyt.: „(...) Z art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych wynika, iż przysługujące każdemu prawo

do ochrony dotyczących go danych osobowych nie ma charakteru absolutnego, bowiem przetwarzanie danych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą (...)”.

Z powyższego wyroku wynika, iż prawo do ochrony danych osobowych nie może pozostawać w oderwaniu od innych przepisów prawa i czynników, które należy mieć na względzie bez zakładania *a priori*, iż prawo do ochrony danych osobowych, będzie zawsze prawem nadrzędnym.

Należy ponadto wskazać, że organ powołany do strzeżenia porządku publicznego (jakim jest w niniejszym postępowaniu Straż Gminna) legitymuje się przesłanką dla przetwarzania danych osobowych. Podstawę do zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych daje spełnienie jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Udostępnienie danych osobowych przez administratora tych danych jest dopuszczalne m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), bądź gdy jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 779 ze zm.), straż wykonuje zadania w zakresie ochrony porządku publicznego wynikające z ustaw i aktów prawa miejscowego. W celu realizacji tych zadań straż może przetwarzać dane osobowe, z wyłączeniem danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą uzyskane w wyniku wykonywania czynności podejmowanych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia (art. 10a pkt

1 ustawy o strażach gminnych). Stosownie do brzmienia art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o strażach gminnych, strażnik wykonując zadania, o których mowa w art. 10 i 11, ma prawo do dokonywania czynności wyjaśniających, kierowania wniosków o ukaranie do sądu, oskarżania przed sądem i wnoszenia środków odwoławczych - w trybie i zakresie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848 ze zm.).

Straż Gminna jest jednym z oskarżycieli publicznych w myśl art. 17 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, któremu przysługuje prawo do przeprowadzenia czynności wyjaśniających w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie oraz zebrania danych niezbędnych do sporządzenia wniosku o ukaranie (art. 54 – 56 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia). Zwrócić należy uwagę, iż w myśl art. 54 ust. 1 *in fine* Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, czynności te [tu: czynności wyjaśniające] w miarę możliwości należy podjąć w miejscu popełnienia czynu bezpośrednio po jego ujawnieniu i zakończyć w ciągu miesiąca.

Straż Gminna prowadzi postępowanie w związku z ujawnieniem wyrzucenia bardzo dużej ilości śmieci w pobliżu miejscowości B. – co stanowi wykroczenie z art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r., poz. 482), zwanej dalej Kw, który stanowi, iż kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec w związku z art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012 r., poz. 391) właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi w związku z art. 10 ust. 2 ww. ustawy kto nie wykonuje obowiązków wymienionych w art. 5 ust. 1 podlega karze grzywny. W drugiej sytuacji Straż Gminna prowadzi postępowanie w związku z ujawnieniem w lesie w pobliżu miejscowości W. dużej ilości odpadów po meblach, kawałków styropianu i folii, co stanowi wykroczenie z art. 162. § 1 Kw, który stanowi kto w lasach zanieczyszcza glebę lub wodę albo wyrzuca do lasu kamienie, śmieci, złom, padlinę lub inne nieczystości, albo w inny sposób zaśmieca las, podlega karze grzywny albo karze nagany i art. 5 ust. 1 pkt 3b w związku z art. 10 ust. 2 o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Realizacja przez Straż Gminną zadań nałożonych na nią ustawowo wymaga wykorzystywania informacji o osobach, których działania te dotyczą. Przepisu ustawy o strażach gminnych wprost stanowią o prawie Straży Gminnej do przetwarzania danych w związku z realizacją określonych prawem zadań, bez konieczności uzyskania na to zgody osoby, której dane dotyczą.

W przedmiotowej sprawie Straż Gminna wykonuje zadania w zakresie ochrony porządku publicznego. Do wypełnienia zadania realizowanego dla dobra publicznego niezbędne jest ustalenie sprawców wykroczenia, a następnie ich ukaranie i zobowiązanie do uprzątnięcia śmieci. Dobra publiczne jest wartością, którą Spółka winna wziąć pod uwagę w kontekście realizacji obowiązku ochrony danych klienta i wyważyć wyższość dobra publicznego nad prawem jednostki do decydowania o sposobie przetwarzania jej danych osobowych. W związku z powyższym Straż Gminna posiada podstawę prawną do pozyskania danych osobowych na mocy art. 23

ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zaś pozyskanie ww. danych jest niezbędne dla realizacji ustawowych uprawnień Straży Gminnej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).